

مطالعه توصیفی بیماران مبتلا به پیتیریازیس روزه مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان قائم مشهد در سال‌های ۸۲-۱۳۸۰

دکتر سرورالزمان فامیلی^۱، دکتر سید مسعود دادخواه^۲، مهندس سعید ابراهیم زاده^۳

۱- استادیار، ۲- دستیار، گروه پوست؛ دانشگاه علوم پزشکی مشهد؛ ۳- کارشناس آمار حیاتی؛ دانشگاه علوم پزشکی مشهد

مقدمه: پیتیریازیس روزه (Pityriasis Rosea [PR]) بیماری پوستی گذرا با ظاهری مشخص است که در سراسر جهان نسبتاً شایع است و در زمستان با شیوع بیشتری مشاهده می‌شود. به رغم وجود شواهد بسیار اپیدمیولوژیک که دلالت بر وجود یک عامل عفونی دارند، هنوز این موضوع به اثبات نرسیده است. مطالعه حاضر برای ارزیابی شیوع سنی، جنسی، فصلی و تظاهرات بالینی بیماران مبتلا به PR صورت گرفت.

روش اجرا: در این مطالعه شیوع سنی، جنسی، ماه و فصل مراجعه، سابقه سرماخوردگی، محل herald patch، وجود خارش و اشکال بالینی در ۲۵۱ بیمار با تشخیص بالینی PR که از ۸۰/۷/۱۰ لغایت ۸۲/۱۲/۲۷ به درمانگاه پوست بیمارستان قائم مشهد مراجعه کرده بودند، مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: نسبت بیماران مؤنث به بیماران مذکر ۱:۲/۰۷ بود. بیش‌ترین شیوع سنی بیماری مربوط به سنین ۱۵-۳۰ سال و بیش‌ترین زمان مراجعه در فصل پاییز (۳۲/۹٪) و در ماه‌های مهر (۱۴/۷٪) و آبان (۱۱/۵٪) بود. ۱۷/۹٪ بیماران از خارش شکایت داشتند و ۷/۶٪ آن‌ها دارای ضایعات با نمای بالینی پوریوریک بودند. ۱۴۶ بیمار (۵۸/۲٪) به سابقه سرماخوردگی در دو ماه قبل از مراجعه اشاره می‌کردند که این سابقه در پاییز (۶۵/۸٪) و در فصل زمستان (۶۴/۲٪) به میزان بیش‌تری وجود داشت. **نتیجه‌گیری:** به دلیل شیوع بیشتر این بیماری در فصل‌های سرد سال و سابقه سرماخوردگی تعداد زیادی از مراجعان هنوز ضروری است برای مشخص کردن یک عامل اتیولوژیک عفونی و به ویژه ویروسی بررسی‌های بیش‌تری انجام شود.

واژه‌های کلیدی: پیتیریازیس روزه، مطالعه توصیفی، عفونت ویروسی، مشهد

فصلنامه بیماری‌های پوست ۱۳۸۲، دوره ۸ (۴): ۲۸۷-۲۹۲

اعلام قبولی: ۱۳/۹/۰۵

دریافت مقاله: ۱۳/۸/۰۳

مقدمه

پیتیریازیس روزه (Pityriasis Rosea [PR]) یک بیماری حاد یا تحت حاد خودمحدود است که عمدتاً اطفال و افراد بالغ جوان را درگیر می‌کند (۱). ضایعه‌های علامت‌دار با بی‌علامت ظاهر مشخصی دارد و به طور تیپیک ۱۰-۲ هفته تداوم می‌یابد (۲). این بیماری در سراسر

جهان نسبتاً شایع است (۳) و ۱-۲ درصد بیماران درمانگاه‌های درماتولوژی را در نواحی معتدل تشکیل می‌دهد به طوری که در زمستان یا شیوع بیش‌تری مشاهده می‌شود (۴). گرچه شواهد اپیدمیولوژیک نظیر شیوع گه‌گاه خانوادگی، توجع سال به سال و فصلی (۷-۳)، تجمع